

تشنه‌ترین آشیانه‌های جهان برای عشق

به بهانه بازدید جمعی از مدیران و خبرنگاران هلدینگ رسانه‌ای خراسان از خیریه توان بخشی همدم بیشتر با این مرکز نیکوکاری آشنا می‌شویم

سید مصطفی صابری | روزنامه‌نگار

عروسک پارچه‌ای چنان محکم میان انگشتان دختری حدود ۲۰ ساله فشرده شده که انگار تمام جهانش را در آغوش کشیده است؛ با چشمانی درشت و زلال که هیچ خطی از سن و سال را نمی‌شناسد، جز تمنای یک نگاه مهریانه؛ دختر جوان، فرقی با دوستش که سال‌ها از او کوچک‌تر است ندارد. این‌جا، در قاب آرام موسسه «همدم» که محل نگهداری دختران کم‌توان ذهنی است، زمان هویت دیگری دارد. دختر کانی که جهان بیرون نام‌شان را با برچسب‌هایی سرد ورق می‌زند، اما نزد یک‌تر که می‌شوی، می‌بینی هر کدام شبیه قطره‌ای از سر چشمه‌ای زلال‌اند؛ آبی روان، بی‌هیچ غش، بی‌هیچ ریا، کینه یا نقاب. جامعه گمان می‌برد کسی که ذهنش ساده‌تر از مناسبات پیچیده ماست، دلش هم از خواهش دوست داشتن خالی است؛ چه خطای غریبی! این قلب‌ها تشنه‌ترین آشیانه‌های جهان برای دریافت عشق‌اند. در سالن می‌پیچم و ناگهان موجی از صمیمیت بی‌پروای دخترانه در برم می‌گیرد. وقتی مربی با مهریانی دست نوازشی بر سر یکی از آن‌ها می‌کشد، برق نگاه ده‌ها چشم دیگر روشن می‌شود. دست‌ها بالا می‌آید و هر کدام سهمی از آغوش و توجه می‌خواهند. پرسنل با تمام جان ایستاده‌اند، اما توان و دستان یک‌کادر محدود مگر چقدر تاب پاسخ دادن به این حجم از نیاز عاطفی و مراقبت مداوم را دارد؟ این جاست که حس می‌کنی این چهار دیواری فقط یک مرکز نگهداری نیست؛ خانه‌ای است که نباید در گوشه شهر تنها بماند. دخترانی که بی‌هیچ نام و نشانی از خانواده، تمام سرمایه‌شان همین سقف و لب‌خند‌های ماست، پیش از هر چیز به حضور ما، به دست‌های همراه و یادآوری این که فراموش نشده‌اند محتاج‌اند؛ حمایتی که باری از دوش خستگی‌ناپذیر مربیان بردارد و سایه‌بان امن‌تری برای کودکان‌ترین ارزوها پشان بسازد. اما درست در همین نقطه، تلنگر اصلی در جانت می‌نشیند: تو نیامده‌ای که چیزی به آن‌ها ببخشی؛ آمده‌ای تا کمشده‌ای را در خودت پیدا کنی. در برابر پاکی قلب و روح این دختران، تازه درمی‌یابی هیاهوی شهر، سرعت بی‌پایان روزمرگی و نقاب‌های حسابگرانه اجتماعی چقدر تغییر داده‌اند. در آینه چشم‌های آنان می‌بینی که چگونه شتاب‌زدگی، تورافرسنگ‌ها از صداقت اصیل انسانی دور کرده است. گاهی در تب و تاب بیشتر دانستن، چرک‌انداختن و پیچیده‌شدن، شفافیت زیستن را می‌یازیم؛ می‌فهمیم که هوش و محاسبات از بسیاری از ما آدم‌های بهتر نیست؛ نساختم، بلکه ما را در غباری از منیت فرو برده است. دست کشیدن بر شانه‌های کوچک این دختران همدم، بازگشت به آغاز است؛ مرهمی بر روح نگار گرفته خودمان تا یادمان بیاید عشق، وقتی بدون چشم داشت جریان می‌یابد، چقدر بی‌نقص است.

همنشینی خراسانی‌ها با همدمی‌ها

حوزه بهزیستی خراسان رضوی با نگاهی تحلیلی به سیر تحول موسسه در سالیان گذشته پرداخت و از تلاش‌های خیرانی که در پروژه‌های ساخت‌وساز جدید و نوسازی امکانات موسسه نقش کلیدی داشته‌اند، به‌نیکی یاد کرد. در ادامه دکتر غیاث‌آبادی و همکاران به بازدید میدانی از بخش‌های مختلف موسسه پرداختند. همچنین از کارگاه‌های مختلف حرفه‌آموزی که با هدف توانمندسازی فرزندان همدم طراحی شده‌اند، بازدید کردند تا از میزان مهارت‌آموزی و خودتکالی آن‌ها مطلع شوند. در پایان این بازدید، دکتر غیاث‌آبادی ضمن قدردانی از مدیریت خانم دکتر حجت و تیم اجرایی همدم، وعده داد که در آینده نزدیک شاهد همکاری بیشتر و گسترده‌تر روزنامه خراسان برای پوشش اخبار و حمایت از فعالیت‌های این موسسه توان بخشی خواهیم بود. این بازدید که با شنیدن نوای زیبایی سرودهای اجرا شده توسط فرزندان هنرمند گروه سرود همدم در کارگاه موسیقی موسسه همراه بود، با احساس گرم و رضایت خاطر مهمانان رسانه‌ای همدم به پایان رسید.

دوشنبه گذشته، در راستای تقویت همکاری، اطلاع‌رسانی و آشنایی بیشتر همکاران هلدینگ رسانه‌ای خراسان با فعالیت‌های حمایتی همدم، دکتر رضا غیاث‌آبادی (مدیرعامل موسسه فرهنگی هنری خراسان) به همراه جمعی از خبرنگاران و مسئولان روزنامه خراسان، از بخش‌های مختلف این موسسه خبریه بازدید کردند. به گزارش روابط عمومی موسسه خبریه توان بخشی همدم، در این بازدید چندساعته که با هدف بررسی روند فعالیت‌های حمایتی و آشنایی با زندگی فرزندان بی‌سرپرست همدم انجام شد، میان مدیرعامل قدیمی‌ترین رسانه شرق ایران با فرزندان و خادمان همدم، پیشنهادها و تعاملات دلگرم‌کننده‌ای مطرح شد. در این دیدار، خانم دکتر زهرا حجت (مدیرعامل همدم)، گزارش کاملی از وضعیت زندگی و تلاش خادمان و خیران همدم برای آموزش، توان بخشی و نگهداری ۴۰۰ فرزند بی‌سرپرست این موسسه ارائه داد. همچنین جعفر شیرازی‌نیا (مدیر داخلی موسسه همدم و از مسابقه و شناخته‌شده در

آشنایی با موسسه همدم

خیریه همدم فتح‌المبین خانه ۴۰۰ فرشته بی‌سرپرست است که در گوشه‌ای از شهر مشهد، زندگی می‌کنند. اولین گام برای ساخت همدم سال ۱۳۶۱ برداشته شد؛ زمانی که با پذیرش ۶۰ دختر، تکه‌ای از زمین سهم دختران کم‌توان ذهنی شد تا در آن جازندگی و خدمات توان بخشی دریافت کنند و از روزهای عمر لذت بیشتری برند. موسسه ابتدا تحت پوشش سازمان بهزیستی بود اما سال ۱۳۸۱ نوع مدیریتش به شیوه هیئت امنایی تغییر کرد. هیئت امنای موسسه که از خیران نیک اندیش هستند، با تمام قدرت و همت برای بهتر شدن شرایط دختران موسسه گام برمی‌دارند. هیئت مدیره موسسه هم‌اکنون هفت عضو اصلی و دو عضو علی‌البدل دارد. فعالیت‌های مختلف ورزشی برای دستیابی به حداکثر توانمندی جسمی و شرکت در کارگاه‌های هنری از قبیل گلیم بافی، سوزن‌دوزی و سرمه‌دوزی و فراهم کردن فضایی شبیه به خانه برای دختران

این مرکز، هزینه‌های سنگینی دربردارد. برای هر مددجو ماهانه حدود ۸ میلیون تومان هزینه می‌شود که پارانهدر یافتی از سازمان بهزیستی پاسخگوی حدود یک‌پنجم این هزینه‌هاست و باقی‌مانده را کمک‌های نقدی و غیرنقدی مردم و خیران تأمین می‌کند. ۴۰۰ مددجوی تحت حمایت موسسه همدم همگی دختر بی‌سرپرست یا بدسرپرست‌اند و در حال حاضر قریب ۱۵۰ نیروی قراردادی در خدمت توان بخشی و مراقبت آنان هستند. کمک‌های مردمی علاوه بر توان بخشی دختران، صرف اتفاقات مبارک دیگر هم می‌شود؛ از جمله ساخت و راه‌اندازی سالن نگارخانه (مکان نمایشگاه‌های موسسه) با مساحت ۴۰۰ متر مربع و همچنین تالار همایش‌های موسسه با ظرفیت ۴۵۰ صندلی در فضای حدود ۶۵۰ متر مربع مجهز به سیستم‌های صوتی و نوری پیشرفته، سکوی گردان برای اجرای نمایش‌های حرفه‌ای و همچنین بخش فیلم‌های سینمایی و دیجیتال و سالن‌های جنبی که

شامل تشریفات، کافه و گالری است. این امکانات علاوه بر نیازهای فرهنگی و هنری موسسه، برای پذیرایی از مهمانان و برگزاری مراسم و جشن‌ها و برنامه‌های دیگر ادارات و موسسات هم مورد استفاده قرار می‌گیرد که در مواقع استقبال نیک‌اندیشان، خود منبعی برای تأمین نیازهای مالی موسسه همدم است. بخش عمده دختران این مؤسسه مجهول‌الیه و بدون خانواده هستند که با حکم مقام قضایی به مجموعه ارجاع و پذیرش می‌شوند. علاوه بر آن حمایت و پشتیبانی مالی و معنوی از خانواده مددجویان هم یکی از اهداف این مؤسسه بوده که طبق اطلاعات سایت این خیریه، در آینده گسترده‌تر خواهد شد. وجه تمایز این مؤسسه با مراکز خصوصی در این است که مراکز خصوصی جنبه انتفاعی داشته‌اند و حمایت‌های مالی سازمان بهزیستی دریافت شهری بهر همد هستند و این در شرایطی است که دوام و بقای مؤسسات خیریه در گرو همیاری‌های مردم نوع‌دوست در تمام کشور خواهد بود.

